

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

*De porc i de senyor...*

La història. Springfield, USA, avui. Nick, Dale i Kurt són tres amics que, a més, tenen una cosa en comú, estan putejats pels respectius caps de l'empresa on treballen, així que decideixen posar-hi remei: carregar-se'ls, assessorats per un delinquant.

La pel·lícula. Qui és el guapo que no ha estat amargat pel cap laboral d'on es guanya el sou?... És la pregunta que es devien fer els guionistes de *Horrible Bosses* (*Horribles caps*) rebatejada *Cómo acabar con tu jefe*, comèdia passada de voltes, políticament incorrecta, que no es talla un pèl a l'hora de buscar pessigolles i situacions laborals de jutjat de guàrdia. A l'estil de les comèdies *Resacón en*, tres col·legues tan afins com els del Tripartit català feliçment finit, fan l'enze per encarilar situacions aberrants. L'enrotllat Seth Gordon (Illinois, 1974) demostra tenir més cintura que el Pep Guardiola quan empata.

Vaja, que deixa fer als actors (i a una desconeguda Jennifer Aniston!) allò que els professionals saben fer: treure's les castanyes del foc. La comèdia ofereix quatre singularitats. A saber, que els personatges secundaris, els dolents de la pel·li, són interpretats per genteta com l'esmentada Aniston, un marcià Colin Farrell amb *look* oficina sinistra, i Kevin Spacey, acreditat brètol de malfiar. Tres tipologies d'impresentables frikis amb

poder. La segona peculiaritat rau en el tractament visual, el to cromàtic (i perdó per la cursileria de manual!) amb que Gordon capta els antagònics ambients per on discorre l'acció d'un relat més coral que l'orfeó lleidatà.

En tercer lloc, el domini endimoniat del ritme. I per reblar el clau, les acurades referències cinèfiles que salpebren el joc, en especial i descarada, les clucadetes d'ull a *Estranys en un tren*, aquell mecanisme de rellotgeria còmpli-

Cómo acabar con tu jefe

Director: Seth Gordon.
Intèrprets: Charlie Day,
Jason Bateman. EUA,
2011. 98'. JC Alpicat,
Lauren, Urgell Mollerussa.

ce amb que Sir Alfred Hitchcock elevava a categoria d'art l'absència dels mòbils (aparents) en tot assassinat.

La imatge. Nick i Dale esnifant cocaïna quan regiren la casa de Colin Farrell, imatge suprema de que qui remena oli, els dits se n'unta.

La frase. "Quan ets qui mana, tothom et vol mort", etziba Colin Farrell. És part del salari?

La recomanació. Agraïda per a qui ha de riure els acudits del boss.